

Î N C H E I E R E

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Denival-Trans”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Balexcom Service” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Denival-Trans” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Denival-Trans” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 februarie 2015, SRL „Balexcom Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Denival-Trans” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Balexcom Service” a indicat că la 19 septembrie 2014, autocarul de model Mercedes Traveg nr/î KAB029, al cărui posesor este SRL „Denival-Trans”, a beneficiat de servicii de reparație auto cu instalarea pieselor de schimb în sumă de 19381,50 lei, dintre care manopera – 6960 lei și costul pieselor de schimb 12421,50 lei. Serviciile de reparație au fost prestate de către SRL „Balexcom Service” la stația de deservire auto situată pe str. Uzinelor 88, mun. Chișinău.

Susține că, în baza lucrărilor de reparație efectuate a fost întocmit Actul nr. 246 din 04 septembrie 2014 și factura spre plată nr. KAB029 din aceeași dată.

Declară reclamanta că, sub pretextul verificării stării tehnice a autocarului, după terminarea lucrărilor de reparație, reprezentanta SRL „Denival-Trans”, Tatiana Popa cu șoferul autocarului (soțul acesteia) au părăsit stația de deservire auto cu autocarul vizat, însă fără să achite costul serviciilor de reparație prestate și a pieselor instalate, precum și fără să semneze facturile respective. Mai mult ca atât, cei din urmă au lăsat la stația tehnică pașaportul tehnic al autocarului în original, care și

pînă la momentul de față se află în posesia reprezentanților SRL „Balexcom Service”.

Afirmă că, la 24 septembrie 2014, reprezentanta SRL „Denival-Trans”, Tatiana Popa a semnat o recipisă, prin care confirmă faptul efectuării lucrărilor de reparație și se obligă să restituie costul pieselor instalate.

Menționează SRL „Balexcom Service”, că s-a adresat cu o cerere Inspectoratului de Poliție al sect. Ciocana mun. Chișinău solicitînd atragerea la răspundere a SRL „Denival-Trans”, însă prin răspunsul nr. 20573 din 04 noiembrie 2014, le-a fost explicat dreptul de a se adresa în instanță de judecată.

La 04 decembrie 2014 reclamantul a expediat o reclamație către SRL „Denival-Trans” solicitînd achitarea sumei datorate în valoare de 19381,5 lei în termen de 10 zile și a informat debitorul că în cazul neexecutării datoriei va urma adresarea în instanță de judecată. Reclamația a fost recepționată de către pîrît la 18 decembrie 2014, însă datoria nu a fost achitată.

Cere SRL „Balexcom Service” încasarea datoriei în sumă de 19381,5 lei și taxei de stat în mărime de 582 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul a mai solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei, confirmate prin ordinul de plată nr. 49 din 19 februarie 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă și încasată din contul SRL „Denival-Trans” în beneficiul SRL „Balexcom Service” datoria pentru reparația unității de transport în sumă de 19381,5 lei, precum și cheltuielile de judecată compuse din 582 lei – taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și 4000 lei pentru asistența juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Denival-Trans” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015. Instanța de apel conchide că la judecarea pricinii prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, stabilind cu certitudine că pîrîtul a beneficiat de serviciile reclamantului și urmează să achite costul acestora.

La 19 aprilie 2016, SRL „Denival-Trans” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 cu restituirea cauzei la rejudecare.

În susținerea recursului SRL „Denival-Trans” a invocat că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sînt neîntemeiate, adoptate în lipsa examinării corespunzătoare a cauzei, cu aprecierea arbitrară a probelor și încălcarea normelor materiale și procedurale.

Consideră recurentul că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt lovite de nulitate, reprezentarea intereselor SRL „Denival-Trans” în instanță de judecată a fost asigurată de către Tatiana Popa, la fel și împuternicirile prevăzute în mandatul avocatului Nicolae Strulea, au fost acordate de către Tatiana Popa, care nu are calitatea de administrator al SRL „Denival-Trans” și nici nu deține procură în vederea exercitării unor drepturi.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost expediată în adresa recurentului SRL „Denival-Trans” la 23 februarie 2016 (f.d. 87).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SRL „Denival-Trans” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 11 mai 2016, în adresa intimatului SRL „Balexcom-Service” a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Denival-Trans” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul SRL „Balexcom Service” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Denival-Trans” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Denival-Trans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca motiv al admisibilității recursului argumentul recurenteii precum că interesele SRL „Denival-Trans” au fost reprezentate de o altă persoană decât administratorul, astfel nu au fost realizate drepturile procedurale ale entității comerciale.

Or, SRL „Denival-Trans” a cunoscut despre existența procesului intentat în privința sa, fiind legal citată, ultima eliberând împuterniciri de reprezentare avocatului Nicolae Strulea, care a participat în ședințele de judecată. Împuternicirile de reprezentare au fost autentificate cu ștampila întreprinderii și iscălite de Tatiana Popa în calitate de director. Acel fapt că, administrator al întreprinderii este înregistrată altă persoană decât cea care a eliberat împuterniciri de reprezentare, nu poate fi apreciată ca o probă incontestabilă, prestabilită că persoana în cauză n-a avut dreptul să semneze mandatul avocatului.

Mai mult ca atât, recurenta SRL „Denival-Trans” n-a comunicat instanței ce funcție ocupă Tatiana Popa, persoana care a semnat mandatul avocatului și care în calitate de reprezentant al întreprinderii a recepționat autocarul de la reparație.

Potrivit articolul 61 alin. (1) CPC, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că argumentele aduse de recurent sunt vădit neîntemiate, cu încercarea SRL „Denival-Trans” de a se eschiva de la răspunderea civilă pe care o poartă și de a induce în eroare instanța judecătorească.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Denival-Trans” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Denival-Trans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic